

КАТЕРИНОПІЛЬСЬКИЙ ВІСНИК

Громадсько-політичне видання району

№ 20-21 (7396-7397) П'ятниця, 12 березня 2004 року.

ШАНОВНІ ЧЕРКАЩАНИ!

12 березня ми святкуємо 60-річчя з дня визволення території області від фашистських загарбників. Жорстокою лавиною прокотилася війна по Черкащині. Гітлерівці за період вторгнення знищили понад 120 тисяч наших земляків. Сотні тисяч вояків загинули за її визволення.

У роки війни з ворогом боролися члени багатьох підпільних організацій і підпільних груп, антифашистських центрів опору, партизанських загонів. Десятки сіл було повністю спалено або зруйновано, а жителів розстріляно за допомогу членам руху опору. І при цьому немає родичів в нашому краї, які б не отримали когось у роки окупації.

Сьогодні ми звертаємося зі словами глибокої і щирої вдячності до ветеранів-визволителів нашої землі. Ви зосабили для всіх подвиги війни-перемоги, оберіг пам'яті про тих, хто не повернувся з війни. Залишайтеся й надалі у строю. Нам потрібен Ваш життєвий патріотизм, бійська незламність і невпертий патріотизм.

Низько схилимо голови перед черкащанами, які не скорилися ворогові й брали участь у боротьбі з окупантами. Ви є прикладом любові до України для молодого покоління.

Щиро вітаємо черкащан з наближенням визволення області. Щастя, благополуччя Вам і вашим родинам!

Слава визволителям, вена пам'яті героям, які полягли за нашу землю!

Голова облдержадміністрації
В.О.АЛЬШЕНКО

Голова обласної ради
Г.І.КАПРАЛОВ

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ РАЙОНУ

Вікопальною подією увійшли в історію Катеринополіщини дні 5-12 березня 1944 року, коли територія району була повністю звільнена від німецько-фашистських загарбників. Сотні загиблих Вітчизни загинули в цих боях, їх могили наближилися до нашої землі. Пам'ять про них ми бережемо у своїй серці, передаємо молодому поколінню.

У ці знаменні дні ми знову і знову звертаємося із щирими словами глибокої вдячності і шани до тих, хто подарував нам можливість жити, творити, і низько схилимо голови перед світлою пам'яттю тих, хто віддав своє життя заради щасливого майбуття.

Шановні ветерани, у вас ми вчилися волі до перемоги, подолання труднощів, відповідальності за долю свого народу. Щиро вітаємо вас, всіх жителів району з 60-річчям визволення Катеринополіщини від німецько-фашистських загарбників. Зичимо всім щастя, добробуту, здоров'я, успіхів у справах на благо Батьківщини.

Районна державна
адміністрація

Районна рада

Районна рада ветеранів

Шановні жителі Катеринополіського краю, учасники бойових дій, ветерани Великої Вітчизняної війни! В ці неспокійні дні ви святкуєте 60-річчя визволення району від фашистської окупації, яка тривала 975 днів. Дорогою ціною дісталась перемога. В кожному населеному пункті стоять обеліски та братських могил воїнів-визволителів, які навіть поріднилися з нашою землею та залишилися в серцях вдячних нащадків. Схиляю голову, вшановуючи пам'ять нагледити та віддати нашу живим фронтовикам. Бажаю вам добра, здоров'я, плідної праці на благо рідного краю. Нехай життя кожного дня дарує вам нові можливості, нехай у вас будуть бажання, сили та натхнення їх використовувати і нехай вас зігрівє тепло людської любові та подяки за добрі справи. З низьким поклоном та повагою до вас народний депутат України І. ЧЕЛОМБИТКО.

Із координаційної наради

НЕ ЗАБУВАТИ ПРО БУДНІ

Березень багатий на свята — це і Міжнародний жіночий день, і 60-річчя визволення району від гітлерівських загарбників, проте за ними не слід забувати про буденні клопоти, а їх накопичилося чимало, — наголошував голова РДА С. С. Осадний на координаційній нараді керівників районних служб, управління та відділів райдержадміністрації.

І справді, після танення снігу, як щиро з мішкою, вилізли проблеми — незадовільний стан проїжджої частини більшості доріг в районі, сміттєзвалища не тільки поза межами населених пунктів. Та найбільше турбує

підготовка до весняно-польових робіт. За інформацією заступника голови РДА А. П. Мокляка 70% озимих культур вийшли із зими в доброму та задовільному стані, 30 — у слабкому. Зараз йде обстеження, що з ними робити: чи насівати, чи пересівати.

Не вистачає насіння ярої пшениці та гороху з СТОВ „Лан“, Галече“, СВК „Землероб“. Незадовільно готують техніку до весни у СТОВ „Лан“, „Україна“, „Правда“, СВК „Маяк“.

Голова районної ради А. П. Хоменко висловив чимало претензій до селищного голови смт. Катеринополі Ю. М. Тараненка щодо контролю за санітарним станом у селищі, зок-

рема, біля приватних торговельних закладів та борів. Не вперше ставилося ним і питання щодо бродячих собак, якими кишить районний центр і нікому до цього немає діла.

Скільки можна говорити і про те, що автомобілі їздять не тільки по тротуарах, а й по газонах у райцентрі. Але всі хочуть, щоб Катеринополі був красивим і привабливим. З приводу цих питань начальнику РВ УМВС В. Н. Вовченку дано відповідні доручення.

На нараді було піднято й інші питання, заслухано керівників служб.

(Власн. інформ.)

ПОДВИГ ЖИТИМЕ ВІЧНО

60 років минуло відтоді, як радянські війська звільнили Катеринополіщину від німецько-фашистських загарбників. Для багатьох воїнів бойовий шлях завершився на катеринополіській землі. Сьогодні над їхніми могилами піднялися пам'ятники та обеліски, як дошка шани й поваги їхній безприкладній мужності та героїзму.

Чим далі від грізного 1944-го, все менше серед нас знаволителів району. Тим дорожчі їхні спогади про ті буремні дні. Саме вони — теперішні жителі Ватутиного — колишні фронтовики, командир танкової роти М. Г. Богомолкін, командир артвою О. Г. Мусійко, стрілець-кулеметник В. А. Петренко, розвідник О. О. Попов були найдорожчими гостями на зустрічі керівництва району з ветеранами війни та праці, сільськими та селищними головами, головами первинних ветеранських організацій, що відбулася минулої середи і присвячувалася цій знаменній даті.

Відкриваючи її, голова районної державної адміністрації С. С. Осадний підкреслив, що у визволенні Катеринополіщини брали участь воїни багатьох національностей. Чимало з них прийшло в свої обійми наша земля. Але пам'ять про них жива й вічно житиме в серцях вдячних поколінь.

Він щиро подякував визволителям, присутнім на зустрічі за те, що ось уже 60 років ми живемо під мирним небом, вирощуємо врожаї, виховуємо дітей. Мир і спокій — найкращий пам'ятник полеглим.

Пам'ять загиблих вшанували хвилиною мовчання, а до обеліска Слави від учасників зібрання було покладено вінок.

Голова районної ради А. П. Хоменко у своєму вступі підкреслив, що про-

шло багато років, але у вдячній пам'яті нашого народу навечно залишиться подвиг і героїзм солдатів Великої Вітчизняної війни. Це вони, не виходячи свого життя, проявляючи небачений героїзм і витягу, боролися проти ворога, який віроломно напав на нашу Батьківщину.

На жаль, не всім довелося дожити до Дня Перемоги. Пам'ять про тих, хто загинув на фронтах Великої Вітчизняної війни, буде невмирущою у серцях прийдешніх поколінь, горітиме вічним вогнем біля Обелісків Слави, пам'ятників та братських могил.

Більше двох тисяч наших земляків полягли на всіх фронтах війни і ми ніколи не забудемо їх імена. Вони навечно вшановані у Книгу Пам'яті, вшановані на стелах біля Обелісків Слави.

У березні 1944 року було звільнено наш район. Це була велика радість для всіх жителів району. Сьогодні на зустрічі присутні

ветерани війни, які брали участь у звільненні району від фашистів. Багато із них пройшли фронтовими дорогами аж до країн Європи, а окремі до Берліна. Низький уклін Вам за все, що Ви зробили для наших поколінь.

Честь і слава всім Вам, шановні ветерани війни і праці. Різними були ваші фронтові дороги, різноманітні складальні ваші повоєнні долі. Але подвиг ваш вічно житиме у пам'яті народній.

Районна рада для увічнення пам'яті про героїзм

нашого народу у роки війни та з метою патріотичного виховання молоді прийняла рішення організувати протягом 2004-2005 років Естафету «Пам'ять», присвячену 60-річчю Великої Перемоги.

Естафета покликана не лише увічнити пам'ять героїв війни, а й привертнути увагу молоді до сторінок героїчної історії нашого народу, до вирішення соціально- побутових проблем ветеранів війни та праці. У кожному селі відбуватимуться заходи, які залучать населення, молодь, ветеранів війни до цієї події, сприятимуть активізації патріотичного виховання молоді.

Вітали визволителів та всіх присутніх голова районної організації ветеранів України М. М. Поліщук, військовий комісар М. П. Субота, начальник управління праці та соціального захисту О. В. Бардаченко, сільський голова с. Мокра Калигірня

О. В. Бардаченко, учасник Корсунь-Шевченківської битви М. С. Сокур, голова ветеранської організації м. Ватутине Б. А. Лисенко.

В. ЯРОШ.

На знімку: у пресандії зібрання — визволителі району.

(Інші матеріали, присвячені визволителям району, читайте на 2 і 3 стор.)

Привітали жінок

Напередодні 8 Березня у районному Будинку культури відбулися урочисті збори, приурочені цьому святу.

Жінок — жонглерок смт. Катеринополі та району привітали перший заступник голови райдержадміністрації Д. А. Скрипник, заступник голови районної ради М. С. Семанко, селищний голова Ю. М. Тараненко.

Прошанки РБК та аматори сцени підготували художні номери. Народні колективи „Настахили“, „Гайда“, чоловічий вокальний ансамбль дарували присутнім задушевні пісні. У концерті також взяли участь юні артисти. Особливими аплодисментами нагородили присутні виступ Андрія Онцукца.

(Власн. інформ.)

Катеринополіська районна державна адміністрація оголошує конкурси на заміщення вакантної посади спеціаліста І категорії відділу організаційної і кадрової роботи апарату РДА.

Вимоги до претендентів: вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста.

Термін подачі заяв протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Телефон для довідок 2-34-17.

60 РОКІВ ТОМУ КАТЕРИНОПІЛЬЩИНА БУЛА ЗВІЛЬНЕНА

Шість десятиліть відділяє нас від того часу, коли Катеринопільщина позбулася тяжкого ярма гітлерівської окупації. Сьогодні ми низько вклоняємося тим, хто не жалів свого здоров'я та життя, аби звільнити район від ворога. Все менше серед нас цих людей, проте залишилися їхні спогоди, з яких видно героїзм та самопожертву радянських воїнів. Ім, визволителям, — генералам і офіцерам, сержантам і рядовим Великої Вітчизняної присвячується...

Із спогадів ветерана

ЖИВУТЬ У ПАМ'ЯТІ

Бойові дії за звільнення Катеринополя і населених пунктів району від гітлерівських фашистів радянські війська розпочали в кінці січня 1944 року після того, як на виручку оточеної у районі Корсуля-Шевченківського фашистами П'ятер кишлаку близько 10 днів військ — 8 танкових.

Криворозлитні бої за Звенигородку вже закінчилися. Та в кінці оточення ще не було суцільного фронту радянських і фашистських військ. А наші танкові відділення разом з піхотою контролювали населені пункти Катеринопільського і Тальнівського районів. Перший удар фашистським окупантам на території Катеринопільщини нанесли в Звенигородці більшовільський капітан М. Коварєва, нісї танкової роти і партизанська загони Федоренка і Кулишова.

Першими в Катеринополі і селі Новоселішці вийшли розвідники М. Коварєва, де розгорнули дашинки ворожих гарнізонів. У Новоселішці жителька Н. Цювченко вручила лейтенанту О. Усачову байоніт червоної прапори, який в 1941 році при відступі наших військ передали їй на зберігання також поранений лейтенант.

З 4 лютого наші незначні частини військ змушені були залишити позиції на рубежах, що пролягли через Гусаківку, Новоселішчу, Єрки. Виклики і зайняти оборонні рубежі на висотах від сіл Попівка, Стебле і далі до Шпола.

На цих позиціях радянські війська і стримували натиск фашистських військ. Особливо тяжкими були бої, які розгорнулися 6-12 лютого біля Вільшівки, Єрок, Скалівки, Юрківки.

Тяжкий криворозлитний бій тогочас з фашистами у Катеринопільських ділях, куди вони вийшли з чотирьох напрямків на передній край. Та радянські танкісти, піхотинці, артилеристи, сапери стояли на смерть і ворог не пройшов. А 5 березня 1944 року за гартанком розпочалася артилерійська підготовка наших військ, які розпочали нову бойову операцію. Вона ввійшла в історію Великої Вітчизняної війни, як Умансько-Батопільська.

Рання південь, повномасштабні стрімкі військові бої біля Гусаківки Армії. Нам, танкістам, вночі в дніх чотирьох річок Гнилий Тікуч допомогли бійці-танкисти. Сьогодні в днішній селішці розпочався бойовий батальйон, який командувач Т. Трощинський в Катеринополі, за наказом командирів і віддачу. Перебуваючи по нові в льодяній воді, нависли дорозі танкістам. Бійці танкових підрозділів і піхотинців 7 березня 1944 року дали вогонь бій з фашистами на околиці Катеринополя.

В бою за Катеринопіль і район відзначилися багато воїнів доблесті. Чимало з них зазнали смертної кінцівки. Це Герой Радянського Союзу, командир моторизованої бригади П. Петухов (загинув у бою на підступах до Катеринополя), командир танкового батальйону В. Білоус, командир роти розвідників М. Коварєва, командир танків лейтенант В. Бажанок, В. Станішев (обидва загинули під Катеринополем), танкісти М. Назарний, І. Васильченко, П. Харьламов, К. Козлов, М. Валов, І. Тетеря, В. Бобухов, Я. Амелін, Є. Хохлов та багато інших офіцерів з бригади Волєн і Дівляра, з Ураїлу і Сибіру, Підмогильні і Калішіву. Своєю кров'ю вони приклали до звільнення Катеринопільського району. І 8 березня 1944 року закінчено прорив радянських військ, які від Катеринопільщини безумовно гнали фашистів із сивинської української землі. А 24 березня ввійшли до Державного кордону СРСР.

60 років минуло з того часу. У пам'яті залишилися незабутніми, вічно живими і вічно молодими ті радянські бійці, хто йшов на смерть, не розумівши їх життя заради миру і щастя сьогоденних і прийдешніх поколінь. Батьківщини, Катеринопільщини. Із іменами ніколи не забудуться в пам'яті людській. Вони викарбувані на обелісках, монументах Слави, які вносять в села і селища.

Близько ніколи не вгаснуть вони квітти.

М. БОГОМОЛКІН,
учасник боїв за звільнення Катеринополя,
колишній командир танкової роти.

У БЕРЕЗНЕВІ ДНІ 1944...

Днем звільнення нашої району офіційно вважається 13 березня 1944 року. Однак, мабуть, не всі знають, що почалося воно ще тоді, коли в центрі Звенигородки зустрілися танкові підрозділи 1-го і 2-го Українських фронтів, замкнувши кільце навколо великого угруповання гітлерівських військ в районі Корсуля-Шевченківського. Тоді була зроблена спроба з коду захопити Єрки і зайняти станцію. Зайняти це не вдалося — далеко не рівні виявилися сили. Довелось відступити до курорті Червоноє і зайняти оборону.

Ворог пішов у наступ, розгорнувшись з втратами, він раз у раз атакував позиції наших військ, вводив все нові сили піхоти та танків з'єднань, щоб прорвати на виручку оточення. На схід від Звенигородки німці на невеликому відстані відступили, перерізали дорозу на Шпола. Та скоро становище стабілізувалося. Розгром Корсуляського угруповання пішов до завершення.

А тим часом на західній околиці Звенигородки загорілася вогонь, який ставився до наступу. Бійці зайняли оборону в цьому бою з нашого боку були значні втрати. Підійшло підкріплення. Командування вирішило застосувати обхідний маневр. І ось знову в стані протинного запала-

ли на Вільшівку, Тальне, Умань, Хрестинівку, а ліве крило розвернулося на південь. Почалася Умансько-Батопільська операція. Як приготував командир з'єднань Костяченко, їх батальйон одержав наказ розпочати наступ на правому березі Гнилого Тікуча на Стебле. Запланували з виходом на Катеринопіль. Заложивши опір вогонь гітлерівців на підступах до Катеринополя, а коли радянські солдати, зламавши його, перейшли центр селішці і почали переправу через Гнилий Тікуч (трапи нижче нинішнього мосту), протинник відступив після артилерійського обстрілу. Однак, вранці 8 березня підразділи були на лівому березі річки. Залишилися двоє відділень для нагляду за дорозою, що йде від Єрок до Катеринополя, роти розвернули наступ на Бродівку.

Під Бродівкою німці заперла оборонилися. Щільним кулеметним і гранатним вогнем використовували сприятливі рельєфні умови, їм вдалося зупинити наш наступ.

Бійці зайняли оборону в цьому бою з нашого боку були значні втрати. Підійшло підкріплення. Командування вирішило застосувати обхідний маневр. І ось знову в стані протинного запала-

ли вогонь. Горло військ старшів, вибували бж припаси. Побачивши оголошення, німці під покровом ночі послібно відступили в напрямку Патрівки, Спільково.

Учасник тих боїв М. О. Таран приготував такий незвичайний випадок.

— Тієї ночі, переслідуючи відступаючого протинника, наша рота без жодного пострілу вийшла на околицю Спільково і на косогорі над річкою Велика Вись зайняла оборону. Було сказано, щоб поблизу околиці, оскільки можливість контратаки гітлерівців. Солдати в розміреному темпі швидко окопалися. Перебуваючи біля села, хлопці, як звичайно, пішли шось рідобути. Постукавши в крайню хату, чуємо з-за дверей сердитий голос господаря.

— В мене вже є один наука, а більше нікуди покласти.

Ми подумали, хто ж це ми буди і настійливо попросили відійти. Коли зайшли в хату, не повірили очам своїм і легко віднявся здорознений паній німця. Його негайно відправили у штаб батальйону. Як виявилось, він так напився, що заснув і не згадався, коли його зовні зняли, а сам потра-

лий у полон.

А контратаки не було. На другий день вранці, розставившись густим, як мороз, туманом, велика колона військ послібно пройшла далі до біля Ямстала. Нам обидві надії вийшли переправитися через Велику Вись і унікальний суцільний протинник, прорвати до річки Снаки в районі Новоархангельська.

Бой за Катеринопіль і населені пункти цього, а також тодішнього Мокрокалишівського району тривали з 5 по 13 березня і протинники в умовах великого бездоріжжя, були запевними, кровопролитними.

Як підтверджено документальними даними, в бойових діях на теренах цих районів брали участь повністю чи частково 49 і 26 гвардійські стрілецькі корпуси, 89, 94, 110 гвардійські стрілецькі дивізії, повітряно-десантні дивізії та інші з'єднання. Мужність і відвагу при звільненні району від фашистських загарбників виявили командири підрозділів, наші земляки Т. С. Траценко, В. С. Коровіцький, В. Р. Колішук, А. Ф. Крижанівський та інші.

М. ТКАЧУК.

М. Черкас.

Карта звільнення району від німецько-фашистських загарбників

Ці частини звільняли район

Катеринопільський район звільнений від німецько-фашистських загарбників військами 53-ї армії (командувач — генерал-лейтенант **І. В. Толонік**, член Військової ради — генерал-лейтенант **П. І. Горохов**, начальник штабу — генерал-майор **І. Ю. Воробітов**) 2-го Українського фронту.

Близько середньої в розрив частин 8-ї німецької армії, що оборонялася на території району, і звільнення району від фашистів, брали участь:

— 26-й гвардійський стрілецький корпус (командир творді генерал-майор **П. А. Фірсов**) в складі:

— 89-ї гвардійської стрілецької Белгородсько-Харківської Червонопрапорної дивізії (командир гвардій-полковник **І. О. Пігін**);

— 94-ї гвардійської стрілецької Звенигородсько-Берлінської Червонопрапорної дивізії (командир гвардій-полковник **Г. Н. Шостацький**);

— 110-ї гвардійської стрілецької Олександрівсько-Хітманської Червонопрапорної ордена Суворова дивізії (командир — гвардій-полковник **Д. Ф. Соколов**);

— 49-ї стрілецької Букарестської корпус (командир-генерал-майор **Г. Н. Терентєв**) в складі:

— 233-ї стрілецької Кременчуцько-Знам'янської дивізії (командир — полковник **І. М. Водоп'янов**);

— 54-го Трансільванського укріпленого району.

— 1-ї гвардійської Звенигородсько-Букарестської Червонопрапорної дивізії (командир-генерал-майор **В. Д. Корпузін**);

БІЙ ЗА СЕЛО

Давним-давно зарубилося рани війни. Але не слабшає біль втрач у багатьох сім'ях. Вицвілі фотографії, які дбайливо зберігаються в застелених рамках і сімейних альбомах, поховали аркуші листів, надісланих із фронту, похоронки... Обеліски, пам'ятники, братські могили, вулиці, названі на честь переможців, навічно зберігають у нашій пам'яті доблесних солдатів, які розгромивши фашистську не-

чисть.

... Тих березневих днів 1944 року жителі села Гончариха чекали довгих три роки.

Гармати ревали осатацією й димом. Від тріпоту гуду розколювалося небо, ніби руйнулися скелі. Короткий березневий день німагав у муках, розстританий і розірваний на вогневих мечах.

Радянські війська вступили у село з боку села Вербоваць. Після Корсуля-Шевченківської битви гітлерівці оглядалися не так як рані-

ше. 11 березня 1944 року, під вечір, зав'язався бій за село Гончариха. Забувши про ітону, навіть війни тинули на ворога. Без розуміли, що ворог так легко не відступиться від своїх позицій.

Наступного дня на світанку знову спалахнув бій. Німецькі коригувальники засів на найвищій точці місцевості, звідки було добре видно напрямок руху радянських військ, і передавав свої артилерійські дані. Фашисти нещадно бомбили село, залишаючи гарини, руїни і сотні людських жертв.

Атака могла захлинутися. Але з весняного бою солдати піднялися і з невизначено змурили на ворога. Вони бігли, долаючи метр за метром рівної землі, захоплюючи гітлерівців. Артилерія, яка підійшла на допомогу, була ворога прицілюючи вогнем. Бій закінчився раптово.

Так до вечора 12 березня 1944 року наше село Гончариха стало вільним. Ворога було вибито. Щасливі люди зустрічали своїх визволителів зі сльозами радості на очах; вони здобули бажану перемогу, нарешті стали вільними. Тепер пе-

реш людські стали нові завдання: відбудова оселя, відновлення господарства.

Але те, що пережив наш народ у ті трітні роки, налякавши вдарбувалося в пам'яті. Воно свідчення і героїзм, бо незрозуміло пов'язані з великою боротьбою за честь і волю нашої Вітчизни.

60 років зберігає наш народ безсмертні і величезні образи тих, хто боровся і віддав своє життя, щоб жила і квітла наша Вітчизна, щоб ми жили в мирі.

В. РУДЕНКО,
учень 9 класу
Гончарівської школи.

ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

АЖ не віриться дорого довшою в десятки літ розділює день 8 березня 1944 і сьогоднішній, відзначений голубизною, багатий усмішками, а для нас, ветеранів, — сивим пам'яттю і немеркучими споминами. Про бої під Стайніградом і Харковом, Кременчугом і Кіровоградом. Потім — Корсунь-Шевченківським, Звенигородською... В мене й тепер щемить серце, коли згадаю, як зрадів, коли вступив зі своїм батальйоном у Звенигородку. І як на терпіння швидко перейти міста і йти, йти дорогою далі. Бо там, зсього за 20 кілометрів було селище моєї дитинства, комсомольської юності — Катеринопіль.

3 21 лютого по 4 березня 1944 року сапери мого батальйону проводили підготовку до наступу в район Стебного — Вілховаця. Нам добре вдалося інженерна розвідка позицій ворога, вдалося також вивести розміщення вогневих точок і та-

пелушність.

В цих гурботах нас і застало ніч з 4 на 5 березня, найбільш тривожна. За одну ніч ще що ми солдати мого батальйону повинні були відремонтувати міст біля цукрового заводу у Вілховаці. Це був наказ. І не виконати його —

означало затримати наступ танків, затримати звільнення Катеринополя. Працювати довелося під автоматно-кулеметним вогнем фашистів. Але, мабуть, якби з неба полилося каміння, то й воно не сплигло б біля. Як зараз, бою їм напружені обличчя, заклопотані від холоду руки... Старші лейтенанти Гурко та Флеммер, лейтенанти Сидік, Жуков, Кошкін, сапери Давиденко, Шестков, Колодніков, Катков, Катіков, Фартушкін, Бондаренко... Пам'ятати їх — святий обов'язок кожного

жителя.

— Танки по нашому мосту рушили в намічений строк. Ворог відступив, але по дорозі в Катеринопіль міно і озарило засів. Перейшовши в контратаку і під Ермаком Третім напрямком, по якому наступали радянські війська, був зі-

сторони Тольного.

Мій батальйон наступав з півночі. Вороги люті відстрілювалися. Вже стали неподалік селища, я здригнувся від страшного вибуху, хоч за ці дні, здавалося, звик до цього. Та злетів у повітря міст через Гімлія Тієн. Добре було видно, як горів елеватор.

Були пожежі на Студинці і Безпалівці, Трастівці. Поряд зі мною стояв Григорій Тріпс, який повертався з евакуації. Мовчки дов і йому блякла. І раптом вгадав, що на очах

Григорія бринить слези. За якийсь кілометр від нас горіла рідна його хата, пущаючи в небо чорні смуги, ніби здіймала згорявані руки, вимагаючи про допомогу.

Потім разом з солдатами я біг крізь вибухи острівець біля Безпалівки, до своєї рідної

хати. Мати і сестра зустріли мене в сльозах. Прийшли суєди. Всього кілька хвилин затримався з ними. І разом з вірними товаришами кинувся далі...

Знайшов, заплелик боїв Катеринопіль не знав. Німці боялися затримуватися тут, оскільки селище розташоване в низині. Вони відіслали по дорозі на Вербоваць. Але й це дорого обстрілювали радянські війська.

Ось таким був 950 день війни для моєї землі, Безпалівки. Равно равіли своєму визво-

ленню і доземний уклін складали визволителям. Знали, якою ціною прийшла свобода. І мені хочеться, щоб і сьогодні наші нащадки, будучи в пенчому кінці вулиці Леніна, хоч на мить уявились, як тут сержант Сушко знімав 12 ітерівців і 7 вояк у полон. А, сідючи в поїзд на залізничному вокзалі, згадав лейтенанта Іванова, який сам підірвав фашистський танк і знісав 6 підірванків, зберігаючи приміщення вокзалу.

Багато подвигів здійснено з роки Великої Вітчизняної війни. Десятки солдатів впади в обійми катеринопільської землі. Щоб голубили безрезультатно, сміялися діти

Т. ТРАЩЕНКО

полковник запасу, учасник боїв за визволення Катеринополя.

Під час Великої Вітчизняної війни Матвій Григорович Богомолокін командовав танковою ротою 20-го Звенигородського танкового корпусу, Олексій Пилипович Мусійко був командиром артилерійського вогневого взводу 16-ої артдивізії, Володимир Антонович Петренко — стрільком-кулеметником 110-ої стрілецької дивізії, Олександр Олексійович Попова — мотоприслаником-розвідником 96-го розвідувального батальйону 20 Звенигородського танкового корпусу (на знімку). А об'єднує колишніх фронтівців те, що в березні 1944-го вони в складі своїх частин звільняли села Катеринопільського району. А в ці знаменні дні — 60-річчя звільнення Катеринопільщини від гітлерівців їх знову вітали на цій землі, за яку вони проливали свою кров, віддаючи шану їхній мужності та героїзму в ті далекі, пропахлі порохом і димом буревійні березневі дні далекого 1944-го.

ЗВАЛИ ЮНАКІВ У БІЙ ГАРЯЧІ СЕРЦЯ

... Тривожно гуло село, багряними смугами акривалося. Вже не чути було пострілів і розривів снарядів, що долинали до Вербоваці, якучуть, десь від Сивихи, де точилися жорстокі бої. Отже, наші відступили і застав час окупації. І, справді, скоро селом рухали вероки колонні, за ними — радянські військовополонені, мучені, а ще більше пригнічені і роздублені.

Савко Лисенко, тоді підліток, побачив їх з вікна батьківської хати. Миттю зібрав продукти й кинувся на дорогу. Рухав усе. Козака, мов здоронену сіра гадюка, поволі повала в сторону Катеринополя. Останніми йшли поранені. Один із них упав і уже не міг встати. Здоровавший німцями із автоматом люту штовхнув його чоботом, юнак у закривавлений гімнастерці підняв обидві голови. Тоді ворог прострелив йому груди. Все це

бачив Савко і поклявся ще тоді, що буде люто мститися фашистам.

В роки окупації влізтовували німцями маленята, але дошкільній дитині. А на початку 1944 року, коли кімце Корсунь-Шевченківської битви, темної ночі в снігову заметіль покинули окуповані Вербоваць. Борис Подіаук, Степан Петренко, Олександр Лисенко рушили шукати своїх, щоб докласти зусиль до визволення рідного краю. Було їм тоді по 17. Довго блукали, поки знайшли радянські частини. У Козацькому їх включили до 313 полку. Обмундирування ніхто не давав. У розвал боїв хлопці підносили снаряди. Потім вже видали їх зброю.

Після перемоги в Корсунь-Шевченківській битві радянські війська, в складі яких був і 313 полк, рушили звільняти Катеринопільщину. Спочатку звільнили Ермак, в яких німці спалили елеватор і повністю зруйнували залізницю. Ввврд довелось долати річку, бо місток теж підірвали. Ворог уже не бився, а лише відрипався, мов собака. Але перестрляли точилися весь час. На Студинці на мні підірвався наш танк.

Шлях бітви проліг на Шостаківку, далі — на Бродешку. Тут ворог польовою дорогою відступав до Пальчиків. Той шлях є і нині, тільки мало хто тепер ним їздить. Тоді ж він був забив-

тий німецькою технікою. Земля вже розстала, машини та танки грузли в ній. Ті, що йшли заду, минали загрузлих, щоб і самим далі лишитися тут. Зверху німці полили червонохорова авіація, а ніхто не давала вирватися. У тих боях брав участь і молоді вербовацьчани. Далі їхній шлях проліг на Новоархангельськ і аж до Дністра, де були особливі жорстокі бої.

Все це розповів учасник Великої Вітчизняної війни, інвалід II групи Олександр Юрменович Лисенко. Він один залишився живий, його бойові побратими загинули. Нині О. Ю. Лисенко (на знімку) мешкає у Вербоваці.

— Ми так хотіли бачити своє село, людей близькими, так незвичайно фашистів, каже ветеран, тому й чекали, коли прийде звільнення. Найгірше жити під гітлом. Ні, ми не були безсильними, а молодими і відчайдушними.

Вони зробили свій внесок у визволення Катеринопільщини. Недосвідчені, необстріляні хлопці мали в грудях гарячі серця, що звали їх на проривний біг.

На березі Дністра в онові прощались три товариші. Олександра забирали в госпіталь, Борис і Степан залишалися на плацдармі. Попереду було форсування ріки, і, передумавши недобре, хлопці дали клятву: хто з них залишиться жи-

вий, мусить залишити прощальний жовіть знак пам'яті.

— Мабуть, ти, Савко будеш жити, — сказав Степан, — отож обов'язково зроби це.

Та не знайти Олександру Юрменовичу Лисенку в мутній дієстровській воді носили бойових друзів, не поставили пам'ятника. Хай ним стане цей вірш, написаний ветераном.

Присвячую своїм землякам 17-річним юнакам із с. Вербоваць ПО. ПІЩУКУ Борису Михайловичу, ПЕТРЕНКУ Степану Васильовичу

Ті жні хлопці ще безумці,
Котрим життя та й жити.
Які кохання ще не знали,
Йшли Вітчизну боронити.
Йшли самі, хоч їх ще не признали,
Та життя в неволі могли дакти,
Не переносячи фашистської неволи,
Бо понтово жили три роки.
В своєму одній домашньому,
У буревій, у снігові заряди,
Через поля розгасило землемо
Бійням підносили снаряди.
Хоч ворог люто оштрафав,
Та Корсуньське кімце ми зберегли,
Заєди надійний ворог не прорвався,
Так тивічи виставили поляни.
... Дев'ять час перешошли,
Немає більш часу відпочивати,
Беззастає поповнили, усе готово —
Вперед, Катеринопіль визволять.
І так в негоді безпрощиво,
А з нами разом медсестра,
Здалаши нішка сотні кілометрів,
У квітні вибили до Дністра,
А далі як? Ріка широва,
Вода холодна і анидра,
Низкий наш берег, усе видно,
А правий в німців — висота,
І день, і ніч безперервно
Б'ють кулемети по воді.
А нам задіти — «... Взять плацдарм!
Герої будете тоді».
Плацдарм взяли, ріку ми осіддали,
Пока пливли — усюкого було,
Раділи ті, хто перепливав тоді.
Полеглих друзів нині ми згадаєм,
Хай пухом наш земляк поданська буде,
Хай буде теплого вода,
Ви в пам'яті залишитеся навіки,
Хай не торкнеться наша нас журба

с. Вербоваць.

НАША МАША

Так з любов'ю в нашому селі Сухо Калигірка називали Марію Михайлівну Гурин. Це була скромна, роботяща і дуже смілива дівчина. А ще вона любила читати вірші Т. Г. Шевченка. Вона просто кахалася а його поезії. Майже асього «Кобзаря» дівчина читала напам'ять. За її щедру адочу, людяність і простоту шанували старі й люблячі молодь.

Мирну працю людей перетнула війна. Фашистські чоботи топтали нашу рідну землю. Маша перебувала в цей час у Смілі. За завданням Смілянської підпільної організації вона повертається в рідне село і вступає у боротьбу з фашистами. Маша добувала інформацію про дислокацію фашистських військ, про аччичні, що їх вони здійснювали щоденно, щогодини. Якось вона дізналося, що у Гайсині перебувають наші військовополонені. Разом з підпільниками Маша допомогла визволитися військовополоненим і переправила їх до партизанів. Дівчина часто зникала з дому і поверталася під ранок. А на другий день фашисти лютували від злості за нанесені збитки. Та зовіти молоду патріотку не могли.

Багато добрих справ було на доахунку Маші.

Одного вечора гідле зрадницьке око вислідило дівчину і повідомило в поліцію, що знаходилася в селі Мокра Калигірка. Зрадник показав місце, де Маша переховувалася зброєю. Коли дівчина додивлялася мирні сні і спокійно відпочивала, гітлерівці готувалися до арешту підпільниці. На світанку її схопили. Забрали наган з під стріхи, пов'язали і повезли в гестапо. Спочатку мучили в Мокрій Калигірці, а потім у Шполі. Допити, тортурні, знущання — все стерпіла Маша, а товаришів не виказала. Не добившись нічого, Марію і ще двох партизанів розстріляли в парку, де нині в м. Шпола стоїть обеліск Слави. Так загинула наша односельчанка, патріотка, партизанка Маша у боротьбі з фашистами, визволяючи рідну землю. Односельчани пам'ятають свою землячку, одна з вулиць села носить її ім'я.

Г. ТЕЛІЖЕНКО,
директор Сухокалигірської загальноосвітньої школи та член історичного гуртка.

ЖИТЕЛЯМ РАДЧИХИ ВРУЧЕНО ДЕРЖАВНІ АКТИ НА ЗЕМЛЮ

Згадаймо з історії та творів класиків української літератури, що наш селянин виваж себе справжнім господарем тільки маючи в особистому володінні кілька десятків землі. Адже кожна

передбачено кошти для реєстрації актів на міниміальні наліки, то ж доводиться людям за це доплачувати свої гроші.

Потім перед присутніми присутніми виконавці СТОВ „Аг-

Зупинившись на заслобонні договори оренди землі строком на п'ять років, Р. І. Франчук попросив орендодавців у 2004-му при умові одержання врожаю менше 28 центнерів сплачувати орендну плату в розмірі 1 процент.

Голова районної ради А. П. Хоменко зазначив, що вру-

Голова районної ради також коротко охарактеризував ситуацію в агропромисловому комплексі району. Потім радичесям було вручено Державні акти на землю. Це почесну місію виконали А. П. Хоменко, І. Б. Мазуренко, Р. І. Франчук.

А завершилися збори, на проходивні попередні свята - В. Березня, приємним широким, - привітанням всіх

його і одягла, і годувала, і доводило впевненості у завтрашньому дні. Та в раки колективізації почути господаря з душі українців намагалися витравити, щоб у них й думки не було про власний шмат землі. Але, на щастя, зробити повністю подібне не вдалося й про це найкраще свідчить сьогоднішня ситуація, коли люди різного віку, різної професії чекають на якомога швидше - вручення Державних актів на землю.

Суботнього березневого ранку, що більшість було схожим на зимовий, до Будинку культури в Радчичі йшли жителі села. Завдяки доплаті зборів вони підійшли до голови районної ради А. П. Хоменка, начальника районного відділу земельних ресурсів І. Б. Мазуренка, щоб вислухатися на цю важливу тему, а також про подальшу долю господарства в селі, яке в останні роки було структурним підрозділом місцевого СТОВу.

Начальник районного управління земельних ресурсів І. Б. Мазуренко, директор АКО „Пашук” В. Т. Рудань нагадав радичесям, що роботи по висотворенню Державних актів на землю в їхньому селі розпочалися ще в жовтні 2002 року, але через ряд проблем вони затримувалися аж до весни 2004-го. Зокрема, не було

рофірма „Зорі” Р. І. Франчук, котре вирішило взяти Радчичі, образно кажучи, під своє крило. Вик, як говориться, не обійти золотий гр, а розповісти про ті конкретні кроки, що робляться або реалізувати господарство в селі. Зокрема, щодо підготовки до весняно-польових робіт, то проводиться ремонт техніки (питання із запчастинами не виникає), завезено плалана, носіння кукурудзи, придбані насіння жменю, розкорми

настало завезення мінеральних добрив. Іншими словами, готові до посівної відсотків на 70.

Вже придбано трактор Т-150, невелика купимо й МТЗ. Тобто питання щодо техніки не виникає.

чення Державних актів - це кваліфікація й відповідально подія для жителів Радчичі. Щодо передачі землі в оренду СТОВ „Агрофірма „Зорі”, то це право кожного орн-

радичеських жінок. Кожна з них - і молода, і в віках отримала по землі.

А подяку про вітні директор СТОВу, який вважав

додаючи, кому й передати. Водночас А. П. Хоменко попросив, щоб дирекція господарства звернула увагу на школу, дитячий садок, сільський Будинок культури, щоб люди відчували турботу про себе.

відтепер і радичеські своїми односельцями.

В. ЯРОШ.
На знімку: мітте-вості зборі у Радчичі. Фото В. Ходзіцького.

ДВА НАПРЯМКИ РОБОТИ КОНТРОЛЬНО-РЕВІЗІЙНОГО ВІДДІЛУ

У системі державного фінансового контролю контроль-ревізійний відділ забезпечує контроль на двох основних напрямках:

- цільове та ефективне використання бюджетних коштів та майна;

- стан бухгалтерського обліку на підприємствах, установах, організаціях, які отримують бюджетні кошти.

Протягом 2003 року працівники відділу перевірили 40 підприємств, установ, організацій, в т.ч. 18 - бюджетних.

Контрольними заходами на 12 підприємствах встановлено порушення, що призвели до втрат фінансових та матеріальних ресурсів, на загальну суму 21,9 тис. грн. Крім цього, протягом року виявлено ряд інших порушень фінансової дисципліни на суму 456,52 тис. грн. Слід відмітити безумовно позитивну тенденцію, що помітніша у цільовому використанні бюджетних коштів. У 2003 році не встановлено жодного випадку нецільового їх використання.

Контрольно-ревізійний відділ в межах своєї компетенції вживав заходів по відшкодуванню виявлених порушень. Так, відшкодовано і поновлено фінансових і матеріальних ресурсів в сумі 13,18 тис. грн., інші порушення фінансової дисципліни усунуто в повному обсязі.

Протягом 2003 року робота спрямовувалася на забезпечення контролю виконання вимог Прогнозу діяльності Кабінету Міністрів України. З цією метою були проведені перевірки використання земель сільськогосподарського призначення, перевірки цільового та ефективного використання коштів, спрямованих на виплату сім'ям з дітьми, інвалідам з дитинства, дітям-інвалідам, малозабезпеченим сім'ям, на фінансування пільг і субсидій, тощо.

Такі перевірки дали позитивні результати. Так, проведеною перевіркою в управлінні праці та соціального захисту населення Катеринопільської РДА щодо використання коштів на виплату рівного роду допомоги та на фінансування пільг і субсидій на оплату житлово-комунальних послуг населенню встановлено фінансові порушення, що призвели до збитків на суму 3,15 тис. грн., з яких на даний час відшкодовано 0,8 тис. грн. Незаконні виплати допомоги і субсидій обумовлені поданням деякими громадянами недостовірної інформації про свої доходи.

Над чим працюватиме контроль-ревізійний відділ у 2004 році?

Робота відділу буде спрямована на виконання Основних напрямків роботи на 2004 рік, які у грудні минулого року були затверджені відповідним розпорядженням Уряду.

Будуть проведені перевірки законного і цільового використання коштів Державного бюджету, виділених на фінансування державної підтримки придбання підручників, посібників для студентів та учнів, бюджетних коштів, спрямованих на капітальні вкладення, перевірки обліку, збереження законності використання матеріальних цінностей, що надійшли на територію району від Міністерства охорони здоров'я України в порядку централізованого закупівель.

Крім того, як і в минулому році, буде здійснюватися поточний контроль за цільовим та ефективним використанням бюджетних коштів та станом бухгалтерського обліку на підприємствах, установах, організаціях бюджетної сфери.

В.СТОЛЯРЧУК,
начальник контроль-ревізійного відділу в Катеринопільському районі

Управління Пенсійного фонду інформує ЗАКОН І ОBOB'ЯЗКИ

З прийняттям Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", який набрав чинності з 1 січня 2004 року, у платників внесків та установлено нові обов'язки та встановлено досить суворі відповідальності за їх невиконання. Як ж це обов'язки, кого вони стосуються та яка відповідальність передбачена цим Законом за їх порушення?

Варто згадати про те, що всі юридичні та фізичні особи, які використовують працю най-

манних працівників (у тому числі й ті, що обрали спрощену систему оподаткування: єдиний податок, фіксований податок), починаючи з 1 січня 2004 року, на рівних умовах з іншими повинні сплачувати внески до Пенсійного фонду України за фактичних витрат на оплату праці найманих працівників. Сьогодні фактичні витрати на оплату праці включають в себе основну і додаткову заробітну плату, а також інші зобов'язання та компенсаційні виплати (матеріальну допомогу на оздоровлення, оплату лікарняних листів), у тому числі в натуральній формі, а також винагороду, що виплачується громадянам за виконання робіт (послуг), за угодами цивільно-правового характеру. З 1 січня розмір відрахувань збільшиться незмінним (32%).

Що ж стосується фізичних осіб, які працюють за спрощеною системою оподаткування, то ці особи на період дії законодавчих актів з питань особливого способу оподаткування сплачуватимуть внески в порядку, визначеному цим Законом у фіксованому розмірі.

Отже, Закон не відміняє спрощену систему взагалі, а лише вводить зі структури єдиного та фіксованого податків внески на пенсійне страхування і спрямовує їх до Пенсійного фонду, чим, водночас, вирішує проблему набуття повноцінного права на пенсійне забезпечення такої категорії громадян, як фізичні особи, що працюють за спрощеною системою, ця проблема досі сьогодні існувала і не була вирішена.

Всі страхувальники (юридичні і фізичні) зобов'язані сплачувати страхові внески, нараховані за відповідний звітний період не пізніше, ніж через 20 календарних днів із дня закінчення цього періоду не-

залежно від фінансового стану платника страхових внесків та фактичної виплати нарахованої заробітної плати.

При цьому в разі здійснення протягом звітного періоду виплат, на які нараховуються страхові внески, одночасно з видачею зазначених сум, у тому числі в безготівковій чи натуральній формі або з вичерпаним від реалізації товарів необхідні сплатити авансові платежі у вигляді сум страхових внесків, що підлягають нарахованню на зазначені виплати.

Якщо у страхувальника недостатньо коштів для виплати в повному обсязі зарплати та одночасної сплати відповідних авансових платежів, виплата зазначених сум та сплата внесків здійснюється в пропорційних розмірах.

Контролювати дотримання пропорційності будуть і банківські установи, які прийматимуть від страхувальників платіжні документи та інші платіжні документи на виплату коштів для виплат зарплати, та

здійснюватимуть видачу цих коштів лише за умови одночасного надання страхувальником платіжних документів про перерахування коштів для сплати страхових внесків, або документів, що підтверджують фактичну сплату цих сум. У разі невиконання банком цієї вимоги вони за рухують власних коштів у порядку, встановленому Національним банком України, сплачуватимуть органу Пенсійного фонду суму, що дорівнює сумі несплачених страхових внесків, з правом зворотньої вимоги до страхувальників щодо відшкодування цієї суми.

Слід також сказати про те, що починаючи з 1 січня 2004 року органи Пенсійного фонду наділені правом органу стягнення недоїмки за платежам у безсудовому порядку. Отже, якщо платник не розрахується у визначений 20-денний строк за зобов'язаннями, що виникли у звітному періоді, то такий платник отримає від управління ПФУ вимогу про сплату коштів боргу за якою необхідно буде

сплатити у 10-денний строк від дня її отримання. У протилежному випадку така вимога підлягатиме примусовому стягненню державною виконавчою службою, де матиме пріоритет над усіма зобов'язаннями перед іншими кредиторами такого боржника, крім зобов'язань щодо виплати боргу із заробітної плати та виплат, пов'язаних з виконанням судових рішень зі стягнення недоїмки. Тобто вимога про сплату недоїмки, як і рішення про застосування зазначених штрафних санкцій, матимуть статус виконавчого документа. Стягнення сум боргу платників, включаючи суми недоїмки, пені та штрафних санкцій, здійснюватиметься незалежно від будь-яких строків давності.

Н. ДЕЙНЕГА
головний спеціаліст відділу надходжень доходів управління Пенсійного фонду України в Катеринопільському районі

МАМО, Я ХОЧУ

МОЛИТВА

Помилуй, мє, Господи, да чадо мєє, загубленое мною во утроке мєєй, не лишн его света Божественного, окрести его в море щедрот Твоих, спаси его неизреченною слагостно Твоею, меня ж помилуй и прости за мой великий грех.
Аминь.

ЖИТИ!

буде саме такої людини. У цю мить визначається її стать, колір очей, волосся і шкіри, риси обличчя, будова тіла, тенденція до високого чи до низького зросту, міцне здоров'я чи схильність до захворювань.

19-21 день

Дитина виростає до 2,5 см. Починає битися її серце. Край циркулює в окрених від материнської системи. Формується головний

пальчик. Маленький шлунок вже виділяє власні соки для травлення. У своїй основі організм уже сформований. Подальші зміни полягають лише у збільшенні та вдосконаленні існуючих органів.

2,5-3 місяці

У рисах обличчя вже можна впізнати батьків. Дитина багато дечею висі підхурнує ніжки, згинає і витрямлює пальчики стопи, затискає ку-

ляється вії; утворюються доріжки між нігтики на пальцях рук. Твердіє скелет. Тоні серця стають виразнішими. Має приблизно 35-ом диванжени.

7-8-9 місяців

Зараз дитина росте найшвидше. Під кінець сьомого місяця вона важить біля 1 кг і, за медичною термінологією, вже є «здатною до життя», це означає, що органи дитини сформовані в такій мірі, що вона вже може жити поза лонам матері. Готуючись до народження, дитина вправляється у сонни, для цього поки що ссе свій маленький пальчик. З моменту зачаття до моменту появи на світ вона збільшилась у 6 мільярдів разів!

Чи не правда, грандіозний шлях?

Цей шлях пройде кожен з нас, хто бачить зараз сонце, відчуває радість життя. Цей шлях проходить кожна зачата дитина. Не зрадьмо її — вона з такою довірою чекає зустрічі з нами.

За матеріалами благодійного фонду «За гідність людини».

КАЛЕНДАРНИК ПЕРШИХ 9-ТИ МІСЯЦІВ ЖИТТЯ ДИТИНИ

Перший день

Тамтінця дару життя ніколи не буде розкрито людинкою... Вона розпочинається вже в момент зачаття, коли дитина є лише маленькою клітинкою, меншою від крапки в кінці цього речення. Саме в мить запліднення відбувається генетично-інформація, носійми якої є батьки, змішується і передається людині — формується код особистості, єдина і неповторна. Неколи більша спадкова ознака батьків не сформуються саме тоді, ніколи більше не

і сплинний мозок.

4 тижні

Вона збільшилась до 0,5 см. Вже має галіку, тулуб, формуються очі, вушка, уста.

7 тижнів

Вже більше 2-х см. Стан гармонійно збудованою мініатюрною дитиною. Між вже людські риси обличчя з очима, вушками, носиком, вухом, а вона вже є в'язь малюнка зубів. Тіло заокруглюється і покривається тоненькою шкіркою. Ручки, не бачив від друкованого знаку оклику, мають доплонки і

лочок, маршуть брови. Реагує на дотик. Вже помітно різниця між хлопчиками та дівчатками.

4 місяці

Дитина в цей час дуже швидко росте. Має вже 20-25 см довжини, а важить біля 170 грамів. Для такого швидкого розвитку потребує багато речовин, які отримує через плаценту від мамі.

5-6 місяців

Вдосконалюються всі органи, здається, ніби невидимий майстер вирізлює найтонші деталі, рисочки. На закритих ще повіках з'явля-

ЩОДЕННИК НЕНАРОДЖЕНОЇ ДИТИНИ

Зародковий людинки вісім тижнів

5 жовтня. Сьогодні почалося моє життя, хоч мамі батьки про це ще не зна-

ють. Я дівчинка, у мене буде світле волоссячко і блакитні очі. Усе вже визначено, навіть те, що я буду любити квіти.

19 жовтня. Деякі вважають, що я ще не людина. А я справжня людина, так як маленька кришечка кльба є справжній кльб. Є моя мама і я теж є.

23 жовтня. Я вже вмю відкривати ротик. Подумати тільки, через рік я навчусь сміятися, а потім і говорити. Я знаю, що першим моїм словом буде сло-

во мамочка.

25 жовтня. Сьогодні почало битися моє серце.

2 листопада. Я щодня потрапила до росту. Ручки і ніжки починають набувати форми.

12 листопада. У мене формуються пальчики. Смішно, які вони маленькі. Я зможу гладити ними мамині не волосся.

20 листопада. Лише сьогодні лікар сказав моїй мамі, що я живу тут, під її серцем. Яка вона, напевне, щаслива!

23 листопада. Мої батьки, напевне, міркують, як мене назвати.

10 грудня. Я вже трохи бачу. Коли мама принесе мене у світ, він буде повен сонячним світлом і квітами.

24 грудня. Цікаво, чи чує мама тихий стук мого серця? Вона б'ється так рівно. У тебе здоровенька маленька донечка, мамочко!

28 грудня. Моя мама вбила мене... За що, мамочко?

ЗАПЛАНОВАНЕ ВБИВСТВО

«Аборт, як вивід-сусильня, утверджується в нашій свідомості поступово. Згідно з християнськими (а також ісламськими та юдейськими) уявленнями, джерелом та єдиним розпорядником життя є його Творець, людина не має права розпоряджатися не тільки старонням, але й своїм власним життям. Цей світогляд, донедавна у нашому суспільстві, та поступово починає змінюватися суспільної свідомості, як його приклад на ХХ столітті. Утвердження світогляд, спрямований на соціальні зміни людства. Моє іде не про ядерну зброю та екологічні катастрофи про укорінення принципів християнських цінностей, спрямованих проти життя як такого. Це погляди не залежать від політичного устрою держави, не знають кордонів і породжують певне ставлення до життя, породжують специфічну культуру, означену богословськи як культура смерті, що одкровенно протиставляє культури життя».

Першою офіційно визнала аборт у 1967 році Великобританія. Її приклад наслідували інші країни: Фінляндія (1970), США і Данія (1973), Франція та Швеція (1975), ФРН та Норвегія (1976), Італія та Люксембург (1978), Голландія та Португалія (1984), Іспанія (1985), Бельгія (1990).

Таке «масове» «промислелєве» знищення немовлят не сприяє навіть щирої волі. Для того, щоб позбавити жінку комплексу провини та почуття гріха, у спільно невідомий пров людині було введено поняття «право жінки розпоряджатися власним тілом, тобто робити аборт чи стерилізацію. Право «чоловіка» завжди історично, послідовно і без того підвищеної безвідповідальності за сім'ю. Сьогодні переважно більшість чоловіків переконані, що вони не несуть моральної відповідальності за збиство зачатого ними немовлят і заможать жінку народити з проблемами виховання во-літності».

Щоб досягти жінки на збиство, популярними права жінки «розпоряджатися своїм тілом», неморальністю вперто історично право самим немовляти на життя».

Ембріон в утробі матері — людина, тому що зачатий людинкою. З моменту зачаття він належить до людського роду. Для того, щоб зрозуміти це, не обов'язково бути генетиком, оскільки це категорія не біологічна, а моральна. Ідея смерті повсюдно, що зародок — не людина (до 12 тижнів, до 500 грамів тощо), тільки для того, щоб і до вже народженої людини ставилася як до «невідомки», щоб в разі необхідності законною захищати її в будь-який період життя».

Що таке «Ватиканська рулетка», або як заощаджувати гроші на контрацептивах і тестах на вагітність?

Жінці потрібно знати свій фізіологічний календар. Метод попередження небажаної вагітності, заснований на знанні фізіологічного календаря і називається «Ватиканська рулетка». Але він досить ефективно при регулярних менструаціях і тривалості циклу не менше 20 днів. Визначають, які дні є найбільш «небезпечними» і від «безпечними», таким способом від тривалості менструального циклу віднімають 18 — це перший день найбільш «небезпечного» періоду, і 11 — це останній його день. Наприклад, у жінок тривалість регулярного менструального циклу складає 30 днів, значить весь «небезпечний» період складає дні з 12-го по

19-го після першого дня останньої менструації: Увага! Дуже важливе уточнення — треба потрібно рідувати з першого дня менструації.

Можна користуватися фізіологічним методом і при різній тривалості менструальних циклів у році, однієї тоді «безпечний» період коротший. У такому випадку від тривалості найкоротшого циклу віднімають 18, а найдовшого — 11. Наприклад, у жінок найкоротший цикл протягом року тривав 24 дні, а найдовший — 30 днів, виходить, «безпечним» періодом будуть дні з 6-го по 19-го від початку менструації.

З метою визначення несприятливих для запліднення періодів і днів можна скориста-

тися таблицею, запропонованою вченим О. Г. Васильєвою. Користуйтеся досягненнями науки для свого добра.

Сподіваємось, надана інформація допоможе вам позитивно посприяти своєму здоров'ю.

Тривалість менструального циклу, дні	Тривалість несприятливого для запліднення періоду до овуляції	Часи між-менструального зрива	Тривалість несприятливого для запліднення періоду після овуляції
21	2	8	11
22	3	8	11
23	4	8	11
24	5	8	11
25	6	8	11
26	7	8	11
27	8	8	11
28	9	8	11
29	10	8	11
30	11	8	11
31	12	8	11
32	13	8	11

Аборт. Сьогодні у більшості наших сучасників це слово не викликає бурхливої реакції. Ми звикли з ним так, як звикли зі словами «комп'ютер», «трансплантація». Слово це стало, хоча і сумно, але майже судильною повсякденністю. Ми тепер все рідше замислюємося над тією страшною дією, що стоїть за цим коротким словом. І справді, звучить досить переконливо, навіть науково: «штучне переривання вагітності». За цими словами — той страхотливий факт, що майбутня мати, як правило, без будь-яких медичних показань, іде до лікаря, щоб той штучно перервав життєдіяльність її майбутньої дитини. Тому що у неї — вагітної — проблеми, тому що важко, тому, що просто не хоче народжувати. Такими вступили ми у ХХІ століття... Що робитися з нами? Чим закінчиться оце наше нестримне падіння у моральну безодню, адже не секрет, що значною мірою аборти трапляються через безладне особисте життя чоловіків і жінок. Задумайтеся над цими матеріалами. Пригадайте Їх, якщо зважиться на цей важливий крок... І не зробіть аборт, подаруйте світові Людинку!

ПОНЕДІЛОК, 15 БЕРЕЗНЯ

06.00 Доброго ранку, Україно!
09.45 Ситуація
10.10 Візантизм і Геттера Агу-
стїна Валланца
11.30 Абетка безпеки.
12.25 Відео Вас
13.00 Мас-медіа
13.15 Наша пісня
14.25 Мультифільм
15.00 22.00 Вісн
15.15 Зірки, на сцену!
16.00 Т/с «Кігу».

УТ-2

14.00 Мультифільм
15.00 СВ-шоу
15.30 Т/с «Бідна Настя».
16.25 Т/с «Всі жінки — відь-
ми».

ІНТЕР

06.05 Промисль і слава.
07.25 Програми для дітей.
08.25 Х/ф «Єдина».
10.25 Мультифільм.
10.50 Жива природа.
12.15 Т/с «Сімейні пута».

ВІСІРОК, 16 БЕРЕЗНЯ

06.00 Доброго ранку, Україно!
09.00, 11.00, 15.00 Вісн
09.45 Ситуація
09.50 Т/с «Утрьох по жит-
тю».

УТ-2

07.00, 08.30 Сніданок з «1+1»
07.30 Т/с «Ундіна».
09.00 Т/с «Земля кохання,
земля надії».

18.30 Т/с «Ундіна».

19.30, 23.50 ТСН
20.15 Т/с «Бідна Настя».
21.15 Т/с «Ліній долі».

ІНТЕР

06.25 Мелоромо.
07.25 Програми для дітей.
08.00, 09.00, 12.00, 15.00 Новини.
08.25 Т/с «Невідкладно
допомога».

СЕРЕДА, 17 БЕРЕЗНЯ

06.00 Доброго ранку, Україно!
09.45 Ситуація
09.50 Т/с «Утрьох по жит-
тю».

УТ-2

07.00, 08.30 «Сніданок з «1+1»
07.30 Т/с «Ундіна».
09.00 Т/с «Земля кохання,
земля надії».

ІНТЕР

06.05 Мультифільм.
06.30 Камера знову.
07.00 Подорожі.

20.00 Подорожі.

20.50 Т/с «Оперативний
псевдонім».
20.15 Т/с «Бідна Настя».
21.45 Т/с «Невідкладно
допомога».

ЧЕТВЕР, 18 БЕРЕЗНЯ

06.00 Доброго ранку, Україно!
09.45 Ситуація
09.50 Рибалка.
10.10 Ліній дорав'я.

УТ-2

07.00, 08.30 «Сніданок з «1+1»
07.30 Т/с «Ундіна».
09.00 Т/с «Земля кохання,
земля надії».

ІНТЕР

06.05 Мультифільм.
06.30 Камера знову.
07.00 Подорожі.

14.10 Естрада-прем'єра

15.30 Від сур'я до сур'я
16.00 Т/с «Кігу».
16.15 Студія «5».

УТ-2

07.00, 08.30 «Сніданок з «1+1»
07.30 Т/с «Ундіна».
09.00 Т/с «Земля кохання,
земля надії».

ІНТЕР

06.15 «Джентльмен-шоу»
07.00 Подорожі.
07.10, 08.00, 09.00 Новини.

12.45 Студія «5»

13.45 ЧСН
14.00 Шоу-ей Мультисеріал
14.30 Д/ф «Марк Антуанетта».

ІНТЕР

06.05 Х/ф «У пошуках
морських пригод».
07.45 Мистецтво.
08.25 Планета здоров'я.

НЕДІЛЯ, 21 БЕРЕЗНЯ

06.00 ТРК «Ера».
09.05 Клуб «Суперніжки».
09.25 Крок до зрок.

18.00 Діловий світ

18.30 Форми життя
19.00 Вісті
19.10 До 190-річчя від дня на-
родження Т. Г. Шевченка.

УТ-2

07.00 Бокс.
08.05 Анімація, анімація.
09.00 Логозавою.

ІНТЕР

07.45 Мультифільм.
09.05 Академія сміху.
09.45 Промисль і слава.

РОСЬ (НОВИЙ КАНАЛ)

ПОНЕДІЛОК, 15 БЕРЕЗНЯ

18.00 Клуб «Суперніжки».
16.25 Мультифільм
18.45, 20.15 ЧСН
19.05 «Пісенний оберт».

ВІСІРОК, 16 БЕРЕЗНЯ

18.00 Клуб «Суперніжки»
18.20 Мультифільм
18.30 Задекларуйте доходи.

СЕРЕДА, 17 БЕРЕЗНЯ

18.00 Клуб «Суперніжки».
18.30 В гостях у «Новачка».

ЧЕТВЕР, 18 БЕРЕЗНЯ

18.00 Клуб «Суперніжки».
18.20 Казки.
18.30 Мультифільм.

П'ЯТНИЦЯ, 19 БЕРЕЗНЯ

18.00 Клуб «Суперніжки».
18.20 Мультифільм
18.45, 20.15 ЧСН

СУБОТА, 20 БЕРЕЗНЯ

08.30 Рибалка каю.
10.00 Х/ф «Ідеальний чо-
ловик».

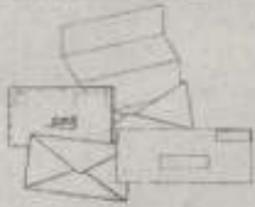
НЕДІЛЯ, 21 БЕРЕЗНЯ

10.00 Х/ф «Людина з
бульвару Капуцинів».
08.30 Х/ф «Людина з
бульвару Капуцинів».

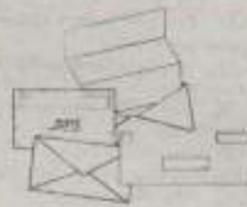
У програмі можливі зміни!
Слідкуйте за анонсами телебачення.

ТОВ «Завод продтоварів РЕТРО»
запрошує до співпраці регіо-
нальних представників по селах
району для заготівлі сільськогос-
подарської продукції. Можливо за
опісляплатом.
Тел. (242) 2-31-19, 5-12-74.

Забутене свідоцтво на право власності на будинок,
видане 18 квітня 1980 р. згідно рішення селищної ради
№19 від 25 жовтня 1979 р. на ім'я Варвари Василівни
Цемістренко, вважати недійсним.

ІДУТЬ ЛІСТИ ДО ГАЗЕТИ

Сім кіл пекла... для пенсіонерів

Всі ми знаємо про нове пенсійне законодавство, але про нього чуємо кожного дня і по радіо, і по телебаченню. Сьогодні вона нас ні дуже цікавить, адже ми молоді і нам до пенсії ще далеко. Не цікавило і ті, доки не виникла потреба. Тоді в вирішенні поділялися враженнями з жителями району про оформлення пенсії.

Перший візит до пенсійного фонду мене вразив і здивував. Юрбу людей зранку застаю у коридорі. Приймач ведуть тільки в однієї кабінети, інші ж працівники позамікалися у кабінетах і працюють. Кожного дня кабінет інший, як і працівник. Займаєте чергу і, якщо ваша черга підійшла раніше, ніж закінчується робочий день, вам лотаринка і ви потрапляєте на прийом, а іні - завтра приходьте раніше. Першого дня мені повідомили які документи потрібні, а саме: копії паспорта, «орна-

ментального посвідчення, військовий квиток, подання з місця роботи. На роботі ж мені сказали, що бланк «Подання» дає пенсійний фонд.

Другий візит до пенсійного фонду - завіття бланка, а це знову цілий день вистоявання в черзі, оскільки при попередньому візиті працівниця забула мені дати цей бланк.

Третій мій візит - консультація, за якої рік взяти зарплатку, щоб була вища пенсія, але він виявився невдалим, оскільки працівниця не змогла підрахувати через зайнятість комп'ютера і запропонувала мені прийти ще раз.

Четвертий раз я приходжу до бланк «Довідки про зарплатну платю», оскільки мені її забули, мабуть, діти, а у бухгалтерії підприємства подібних бланків немає.

П'ятий раз я вже в подання принесла. Під кінець робочого дня я потрапила на прийом. Мені порахували, який рік найкраще взяти, але подання забракували. Зжу-

валося, що «Подання» це копія трудової книжки, а на роботі мені його заповнили згідно інструкції про порядок заповнення «Подання», яка додається до «Подання».

Шостий раз приношу вже подання, довідку і всі інші документи і тут з'ясовується, що перша сторінка «Подання» оформлена не точно (число не те поставлено), минулого разу працівниця просто не додивилася, - потрібно переробити знову, а ще потрібно копія свідоцтва про народження дитини.

Сьомий раз відвідин цієї організації виявився вдалим. Нарешті здалося всі документи і з поданням виходжу. Люди із багатими в мене добре знайома, адже, стоячи в черзі цілий день, можна поспілкуватися з усіма і задрібно дивитися мені вслід. Ой, як нелегко оформитися сьогодні на пенсію.

Хочені запитати працівників пенсійного фонду: «Люди, чому ви такі байдужі до ближнього?»

Невже так важко зробити справу, як була б вся необхідна інформація. Майже кожен пенсіонер знає свій зарплаток, ознайомившись з інструкцією, якщо не ходили б по кілька днів, а відразу донесли б ми мабуть вони розраховувати на підвищення пенсії чи ні. Так і ті, що оформляються аперше. Краще принести всі документи відразу, ніж ходити покілим.

Добре, що я живу в Катеринополі, а як там людям, які живуть у селі? Люди з Радички, Вербова, Єрок, коли не влітають на автобус, то їдуть пішки додому. А що робити жителям Ярошівки, Ямполя?

Мабуть, працівники пенсійного фонду є над чим задуматися, щоб виправити становище. Хотілося б сказати: «Будьте милосердні, не глуміться із старих і хворих людей, адже і ви колись будете такими».

Т. БІЛЕНКО.

ВІНОК ВЕЛИКОМУ КОБЗАРЕВІ

Він був сином мужика, а став володарем у царстві Духа. Він був кріпаком, а став вельетнем у царстві людської культури. Він був самоуком, а виказав нові, світлі і вільні шляхи професорам і юнкерним учням...

(І. Франко).

Напевно, немає такої людини, яка б не знала імені великого українського поета Тараса Григоровича Шевченка і його безсмертної книги - «Кобзар».

Він вишивав з народом, жовт з народом і не лише думкою, а й обставинами життя був з ним щиро зв'язаний. 9 березня 2004 року виповнюється 190 років з дня народження Великого Кобзаря.

Цій даті у Гончарській школі було приурочене свято «Світлиця Шевченкового заповіту». Під керівництвом вчительки української літератури Тетяни Анатоліївни Руденко учні 5-10 класів читали поезії, співали пісні та слова Т. Шевченка. Учні 8-10 класів розіграли сценки за творами поета. А ввечері М. Вельдман та І. Гаркавенко розповіли про тернистий життєвий шлях народного співака, починаючи від дня народження і закінчуючи всенародною пам'яттю.

Також було проведено виставку учнівських малюнків до творів поета. Слід відзначити роботи Л. Сідей, Ю. Осадного, В. Руденко, О. Шербат, С. Калибелотука, Т. Шлятка, Р. Зарин.

Цікаво і змістовно пройшло свято у школі. І ми нашіх дітей збережемо пам'ять про велику людину, генія епохи - Тараса Григоровича Шевченка.

Ж. БАРАНЕНКО,
учениця 8 класу Гончарської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів.

М. Штепан - лауреат конкурсу

Назва імена лауреата Всеукраїнського конкурсу творчої молоді «Любі Україно!», індивідуального блоком «Наша Україна» для заочного хоподих і талановитих авторів. На конкурс надійшло 192 рукописи поезій, віршів, драм, історичних повістей, а також віршів про Україну.

Особливою прелезом народження Миколи Штепана з Катеринополі (посміртно).

Зараз готується до друку Антологія конкурсу - про це повідомляла газета «Літературна Україна».

О. НАЙДЕНКО,
завідуюча відділом обслуговування районної бібліотеки.

ПОДАРУЙ БІБЛІОТЕЦІ КНИГУ

Усім відомо, що покращити матеріальні умови роботи бібліотечних працівників та творити художню літературу без грошей неможливо.

На проведеній в місті Катеринополі акції «Подаруй бібліотеці книгу» не брали участь жодні з бібліотек району, хоча це була дуже потрібна ідея, утішна.

Щоб реалізувати цю ідею, у нашій школі стало традицією -

проведення щорічної акції «Подаруй книгу школьній бібліотеці». Як і в минулому році, бібліотека у нашій школі отримала подарунки від учнів школи. Це були подарунки від учнів школи: 10 класу (класовод Л. А. Яворська), 9-А класу (класовод Н. М. Понюк), 8-В класу (класовод Г. П. Усманович), 7-А класу (класовод А. А. Ткач), 5-В класу (класовод А. Я. Швер), 3-В класу (класовод Н. М. Митченко), 2-А класу (класовод К. І. Савло), 1-А класу (класовод О. М. Понюк). Кі книжок, що книга - це добро, а книга - це добро.

Цікаво, що учасники

акції вижили у нас 10-Б класу (класовод Л. А. Яворська), 9-А класу (класовод Н. М. Понюк), 8-В класу (класовод Г. П. Усманович), 7-А класу (класовод А. А. Ткач), 5-В класу (класовод А. Я. Швер), 3-В класу (класовод Н. М. Митченко), 2-А класу (класовод К. І. Савло), 1-А класу (класовод О. М. Понюк). Кі книжок, що книга - це добро, а книга - це добро.

акції вижили у нас 10-Б класу (класовод Л. А. Яворська), 9-А класу (класовод Н. М. Понюк), 8-В класу (класовод Г. П. Усманович), 7-А класу (класовод А. А. Ткач), 5-В класу (класовод А. Я. Швер), 3-В класу (класовод Н. М. Митченко), 2-А класу (класовод К. І. Савло), 1-А класу (класовод О. М. Понюк). Кі книжок, що книга - це добро, а книга - це добро.

Андрій ЧИЖЕНКО,
член активу школьної бібліотеки Єрківської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів.

Спорт Таблиця першості району з баскетболу серед юнаків

КОМАНДА	1	2	3	4	5	Ігри	Р/м	Очки	Місце
Катеринопільська ЗОШ №1		12:8	20:10	20:0	21:14	4	63:32	4	1
Єрківська ЗОШ	8:12		10:0	22:20	20:0	4	60:32	3	2
Ліній смт Катеринопіль	10:20	0:10		15:12	18:10	4	43:52	2	3
Мокрокалітська ЗОШ	0:20	20:22	12:15		18:17	4	40:74	1	4
Розсохватська ЗОШ	14:21	0:20	10:18	17:18		4	41:77	0	5

Таблиця першості району з баскетболу серед дівчат

КОМАНДА	1	2	3	4	Ігри	Р/м	Очки	Місце
Єрківська ЗОШ		10:3	12:3	20:0	3	42:6	3	1
Катеринопільська ЗОШ №1	3:10		10:2	14:2	3	27:14	2	2
Мокрокалітська ЗОШ	3:12	2:10		12:10	3	17:22	1	3
Розсохватська ЗОШ	0:20	2:14	10:12		3	12:46	0	4

Підготував до друку С. БАЙДАЧЕНКО,
методист з фізичної культури відділу освіти РДА.

ПРОДАЄТЬСЯ ПРИМІЩЕННЯ в с. Ромеєво-Кам'яному площею 127 кв. м., придатне для використання як об'єкт торгівлі або для виробничих цілей. Звертатися в смт. Катеринопіль, вул. Пятроцького, 148, тел. 2-38-18.

Загублений сертифікат на право на земельну частку (паї) серії АВН №095768, виданий на ім'я Тетяни Анатоліївни Ток, вважати **недійсним**.

Загублене посвідчення постраждалого внаслідок аварії на ЧАЕС IV категорії №538101, видане на ім'я Володимира Дмитровича Чорногора, вважати **недійсним**.

ПРОДАЄТЬСЯ БУДИНОК з усіма необхідними спорудами, з придатною ділянкою 0,23 га, територія промодифікована газопроводом. Ціна за домовладінням. Адреса: смт. Катеринопіль, вул. К. Маркса, 34. Звертатися в смт. Катеринопіль, вул. Лисова, 16, тел. 2-34-48 в будь-який час.

МАЮ ДЛЯ ПРОДАЖУ КОРМОВИЙ БУРЯК в кількості 20 тонн. Звертатися за адресою: с. Тивичівка, вул. Байдя, тел. 56-2-33. В. Г. Демиденко.

Загублене свідоцтво про право особистого володіння, видане 21 квітня 1986 р. на Музиченка Григорія Федоровича, вважати **недійсним**.

Загублені посвідчення постраждалого внаслідок аварії на ЧАЕС IV категорії серії В-1 №338633, видане на ім'я Лисенко Людмила Василівна, вважати **недійсним**.

КВАЛІФІКОВАНИЙ МАСАЖИСТ пропонує антицелюлітний, косметичний, оздоровчий та лікувальний масаж при різних захворюваннях людям будь-якого віку. Звертатися в смт. Катеринопіль, вул. Леніна, 113, тел. 2-34-95.

“КАТЕРИНОПІЛЬСЬКИЙ ВІСНИК”
Редактор В.А. ХОДЗИЦЬКИЙ
Заслужений Катеринопільський районний радянський та трудовий колективний редактор.
Віконт 61594
Регістраційне посвідчення ЧС - 41, видане 28.02.1994р.

Рукописи та фотографії не рецензуються і не повертаються. Редакція не обов'язково поділяє думку авторів публікацій і залишає за собою право скорочувати і виправляти матеріали. За достовірність і точність інформації і реклами несуть відповідальність автори і рекламодателі, за якість друку - друкарня, за доставку газети - пошта. Гонорар дописувачам не виплачується.

Газета виходить у комп'ютерному центрі редакції. Набір і верстка Л.Д.Гавришкіна. Віддрукована в Звенигородському поліграфічному підприємстві. Адреса: м. Звенигородка, вул. Державинського, 28, телефон (240) 5-22-92.

Тир. 1965. Зам. 357
Підписано до друку 11.03.2004 р.

ПІШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ. АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
20500 смт. Катеринопіль, вул. Леніна, 8. Тел./факс редактора - 2-23-95; фотолабораторія, бухгалтерія, д.тв. реклами - 2-31-91.
Р/р 260043782 в Катеринопільському відділенні ЧОД АПНБ «Авал» смт. Катеринопіль МФО 354411 Код ОЗКНІО 02475919